

[Statsministeren.]

for de arbejdsløse, som vi har hørt fra det ærede Medlem og til en vis Grad ogsaa fra den ærede Forespørger.

Naar det ærede Medlem nu overfor denne Del af Befolkningen taler om, at man maa gennemføre Tilpasning, og at den nye Valutatilstand nødvendiggør Tilpasning, saa tør jeg maaske dog minde det ærede Medlem om, at da han i 1927 havde Magten, gennemførte han ikke Tilpasning i Forhold til Valutaen for de arbejdsløse; han tog simpelthen det hele, hele den Arbejdsløshedsunderstøttelse, Staten hidtil havde ydet. Det var jo en ejendommelig Form for Tilpasning, men det er maaske værd at erindre, at det er nu det ærede Medlems Form.

Jeg skal ikke gaa dybere ind paa de Betragtninger, der er fremsat fra flere Sider, men paa ny understrege det karakteristiske i, at medens man ikke mindst fra Forespørgers Side og til en vis Grad ogsaa fra Ordførers Side har stillet Krav, har forlangt, at der skulde i vid Udstrækning gennemføres Hjelpeforanstaltninger, hvorved den ene i Virkeligheden har søgt at overbyde den anden, har ingen i mindste Maade beskæftiget sig med Spørgsmaalet, hvorfra Pengene skulde komme. Det ene af de Partier, her kommer i Betragtning, er jo inde paa, at de Reguleringsforanstaltninger, som er gennemført til Formindskelse af Importen til Landet, er alt for lidet omfattende; men de ærede Medlemmer maa dog vide, at i samme Grad som man fortsætter paa den Vej med Hensyn til Indskrænkninger paa det Omraade, formindsker man Statens Indtægter, og man kan dog formentlig ikke baade gøre Statens Indtægter til ingenting og samtidig staa og manipulere med mange, mange Millioner, som man gerne vilde anvende til Støtte for den ene eller den anden betrængte Gruppe her i Landet. Jeg tror, man bør søge at faa en vis Overensstemmelse mellem Kravene og de Penge, man er i Stand til og har Ansvarsfølelse nok til at være med til at tilvejebringe.

Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen har holdt en Tale, i hvilken han beskæftigede sig med en Række Sager, der aldeles ikke havde med den foreliggende Forespørgsel at gøre: Udbyttedeling, Bedriftsraad, Overenskomstsituationen til næste Foraar og forskelligt andet, jeg ikke vover mig ind paa af Hensyn til den Fjernhed, hvori det staaer til Dagsordenen. Jeg vil blot tilføje, at naar det ærede Medlem i Dag talte om disse Ting, som om han havde Sympati for dem, ved vi alle sammen, at Venstre vil hverken stemme for Udbyttedeling, Bedrifts-

raad eller noget af den Slags, saa det ærede Medlems Tale i saa Henseende har heller ikke ret meget med Realiteter at gøre.

Sluttelig skal jeg blot paa ny udtale, at Regeringen selvfølgelig lydør følger den Udvikling, der foregaar, baade i Sønderjylland og andre Steder i Landet, og som kan være i høj Grad ubehagelig og vanskelig paa Grund af den Krisetilstand, der ude fra har sat ind, en Krisetilstand, som jeg dog gaar ud fra, at de ærede Oppositionspartier ikke i hvert Fald helt tilskriver den nuværende Regering Skylden for. Jeg hørte nok, at et æret Medlem, det var vistnok det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, tilskrev os Æren for de 92 000 arbejdsløse. Jeg skulde dog tro, at den internationale Krise alligevel havde Indflydelse ogsaa paa Arbejdsløshedens Stigning; men dette forbigik det ærede Medlem ganske, medens han tillagde Regeringen Æren for denne Udvikling. Saadanne Overdrivelser kan være meget muntre og morsomme, men de giver jo ikke stærkt Indtryk af Alvor paa de Sider, hvorfra de fremsættes. Regeringen er villig til fremdes at have sin Opmærksomhed henvendt paa alle særlige Forhold, som foreligger, og vil neppe med mindre Ansvarsfølelse end andre beskæftige sig med disse Anliggender.

Overfor de saglige Betragtninger, som er fremsat af de sønderjydske Repræsentanter, kan jeg blot sige, at hvad disse har sagt, selvfølgelig er med under de Overvejelser, som bestandig finder Sted angaaende eventuelle Foranstaltninger, og det skal ikke mangle paa velvillig Forstaaelse overfor adskillige af de Vanskeligheder, som vi, hvad jeg allerede en Gang tidligere har fremhævet, er ganske klar over eksisterer i den sønderjydske Befolkning. Men de afhjælpes jo ikke ved nok saa mange Forespørgsler som den, vi har oplevet i Dag, ikke ved Taler af den Art, hvori man uden Ansvar stiller Krav om Foranstaltninger af et Omfang, som ingen i den nuværende Situation vil være i Stand til at iværksætte.

Hans Jacob Sørensen: Den højtærede Statsminister bebrejdede mig den Tale, jeg havde holdt, fordi den ikke helt var i den Linie, som den højtærede Statsminister kunde have ønsket, navnlig, mente Statsministeren, fordi vi fra vor Side skulde staa fremmede, uforstaaende og modvillige overfor at prøve nye Ideer, nye Muligheder for, at Arbejdet kunde komme i Gang. Den højtærede Statsminister tager fejl i den Opfattelse. Jeg tror, vi har givet Udtryk